

La zona blava

Fa uns dies vàrem gaudir de la possibilitat de pair una àmplia entrevista que li van fer des d'aquesta publicació al Regidor de Mobilitat, Sr. Jaume Vernet. Ens sobta l'ample coneixement que mostra dels problemes circulatoris que pateix aquesta ciutat. Per això ens sorprèn que tot i saber que vénen de molts anys enere, anem cada cop a pitjor i cada solució proposada sembla pensada per embolicar més la troca i per empenyar els ciutadans. No dubtem de les seves bones intencions per alleujar el problema. Tanmateix veiem una greu distorsió d'enfocament palesada en dos comentaris "La policia serà més contundent amb les dobles files" i "la zona blava augmentarà sensiblement la seva tarifa". Sr. Vernet, com gosa amenaçar als ciutadans de Granollers amb tanta inconsciència. Com gosa plantejar una solució tan peregrina com és l'augment del preu de les zones blaves, en lloc de proposar una reordenació del trànsit, dels carrers i dels accessos a la ciutat d'una vegada per totes? Quan deixaran de fer nyaps com el carril bus de l'Avinguda Sant Esteve o la rotonda de Can Bassa?

El problema del trànsit és un fet, una trista realitat que tots patim, provocada pel creixement de la ciutat, l'incivisme de molta gent, la permissivitat, falta de previsió i passivitat que ha estat la norma en aquest Ajuntament durant dècades. Ara es pretén arranjar amb sancions econòmiques. Realment no és una solució, ja que això no arranja cap dels problemes. Únicament es una mesura recaptatòria més de l'Ajuntament a costa del ciutadà. Aquí a Granollers, massa vegades hem pogut observar els vigilants plantats davant d'un vehicle mirant el rellotge i en el moment en què s'excedeix un minut del temps límit apliquen la sanció. Intentant recordar l'estadística de fa pocs anys facilitada pel mateix Ajuntament de Granollers, aproximadament un 85% de les sancions eren de zona blava. Què és sinó una mesura recaptatòria? Per què no es multen amb la mateixa energia altres actituds i faltes greus en el trànsit?

En l'esmentada entrevista afirma que vol una rotació de les zones blaves. No s'ha aturat a pensar que el fet d'estacionar continuament provoca llargues cues de trànsit al centre de la ciutat com per exemple cues des del carrer Sant Jaume/Museu fins a la plaça de la

Corona. També diu que a les zones blaves els preus encara son baixos. Li sembla que 1,25 euros l'hora per aparcar al carrer és poc? Si segueixen complint el trànsit -com el tall de la carretera- els veritables afavorits de tot aquest enrenou seran les grans superfícies, que encara no cobren per aparcar.

Una altra afirmació seva és sobre l'èxit del control policial a l'Escola Pia, ja que hi ha menys embussos al carrer Girona. Però voldríem que ens aclarís el perquè s'actua amb total permissivitat en les escoles del carrer Roger de Flor, on fins i tot hi envien la Guardia Urbana per controlar el caòtic trànsit. Afirma, a més, que la policia té ordres de ser més dura amb les sancions. No es pot passar per alt que les normes de circulació ara vigents, ho són des de fa molts anys, i si hem arribat a aquesta situació ha estat per la deixadesa de l'Ajuntament. Per no saber o no voler aplicar-les.

Mentre seguim veient vehicles en contra direcció, conductors parlant pels mòbils, "moto-quinquis" sense tub d'escapament i accelerant quan arriben a un pas de vianants i circulant per les voreres, cotxes aparcats en el sentit contrari de la circulació, camions descarregant on volen, cotxes fent girs prohibits amb doble contínua, curses nocturnes al carrer Roger de Flor, etc... en podríem escriure un gavadal més. I per acabar-ho d'adobar els vehicles de la guàrdia urbana, segueixen fent zigues-zagues pel passeig de la muntanya, per la carretera, per Roger de Flor... sense imutar-se.

Sr. Vernet, esperem que es posi les piles d'una vegada i vagi per feina, ja que seguir amb aquestes actituds, no afavoreix la confiança que la gent ha dipositat en vostè i en el seu partit. Per altra banda confiem que els diners recaptats per l'increment de sancions seran aplicats amb bon criteri. Podrien ajudar a la reparació de la piscina municipal, posem per cas.

I per acabar, Sr. Vernet, ens podria aclarir per què certs caps de departament que treballen a l'OAC, poden aparcar en la zona blava per nomès 0,15 euros des de les 8:00 fins a les 14:00, amb el distintiu "Autorització especial per aparcar en zona blava" i la resta de treballadors, botiguers, veïns han de pagar la tarifa íntegra?

EL REC D'EN PUIG

Àfrica: Manifestació per la dignitat dels pobles

Al capvespre del passat diumenge, prop d'un centenar de persones ens vàrem manifestar pacíficament per la ciutat de Granollers, convocats per diverses associacions relacionades essencialment amb la immigració local.

Vàrem fer palesa la nostra indignació pels fets luctuosos succeïts a les fronteres hispanomarroquines de Ceuta i Melilla, per les morts de ciutadans subsaharians, pels murs i pel poc respecte als drets humans.

Aquests esdeveniments no són nous. Fa més de deu anys que es produeixen sense que s'hagin pres altres mesures més que aixecar-hi la tanca i posar-hi altres obstacles. No s'ha avançat amb la cooperació amb el Marroc per tractar aquestes qüestions i tanmateix els governs del Nord no han assumit la seva responsabilitat en les últimes cimeres internacionals del G-8 o de les Nacions Unides. La manca de diàleg, generositat i d'actuacions està en l'origen dels fets que ara lamentem.

Segons l'últim Informe de Desenvolupament Humà, aquestes persones que volen saltar les tanques provenen dels països més pobres del planeta,

amb una taxa d'analfabetisme que oscil·la entre el 70'5% i el 87% (població adulta major de 15 anys), i on el percentatge de població que viu amb menys d'1'5 e. diaris, està entre el 74'5% i el 90'6% (Mali). Malgrat les reunions entre els dirigents polítics del Marroc i l'Estat espanyol, no s'han resolt els problemes, ans al contrari, els immigrants "caçats" el govern marroquí els ha deportat emmanillats cap al desert del Sàhara, on els han alliberat, però sense aigua ni menjar i sense mòbils.

El nostre reconeixement i ple suport a les ONG que treballen sobre el terreny. Els seus informes i comunicats ens criden a reaccionar col·lectivament davant el patiment de les persones que s'acumulen a les nostres fronteres i la violència amb què estan essent tractades.

Cal la mobilització de la societat civil per exigir l'aplicació d'aquestes mesures, ja que la solució als problemes i les injustícies com els de Ceuta i Melilla no és fàcil, però passa per la justícia global, la cooperació entre els pobles i el respecte als drets humans.

JOSEP M. PAGÈS

Delegat de Mans Unides al Vallès Oriental

PEYUS ÒPTIMUS

Cebolla inglesa

Els que mengem poc a casa som carn de canó de bars i restaurants. Els seleccionem en funció de la proximitat a la feina, del que són capaços d'oferir, de qui hi trobem (també de qui no) i, almenys jo, de si tenen -i quins- diaris per llegir.

Si hagués de fer una tria en un radi curt des d'on treballo en destacaria tres en funció de l'àpat.

Les truites de dos ous que fa la Rosa de "Can Mas" (al carrer Sastre) no tenen rival i les recomano a tothom a qui li agradi esmorzar una francesa autèntica amb pa amb tomàquet.

Per llegir, tenen La Vanguardia, El Mundo Deportivo i Revista del Vallès, grapats amb una pinça anti manguis de gran incomoditat.

A l'hora de dinar, trio el magnífic assortit, gairebé vegetarià, que l'Arturo i la Jordina (filla del Carles i la Rosa de l'Iberia) tenen a la Porxada: el "Cofi Fresc". Es tracta d'una oferta única i insuperable de combinacions vegetals impecablement condimentades.

És autoservei i la pujada d'escalles amb la safata plena té un pèl massa de risc per un tipus com jo. Tenen un subministrador d'aigua que demana gran perspicàcia per descobrir-ne el funcionament. Tenen gairebé tots els diaris, menys l'Avui. De premsa local, l'absència del Vallès contrasta amb la presència, algunes vegades, de dos o tres 9 Nous de la mateixa edició.

A sopar hi vaig a casa, però quan treballo fins tard m'acosto al "Viena". Acostumo a menjar una amanida preparada i una hamburguesa amb ceba. Allà fullejo "El País" o "El Punt" que no els trobo en cap dels altres dos llocs.

Per a poder llegir el diari al Viena s'ha de ser semi-professional, ja que cal fer compatible la lectura amb aquell crit, marca de la casa, que molts cambrers fan servir per fer les comandes. Un crit selvàtic que, si t'ensopega en línia recta, et mou del tamboret.

Els que el fan millor (acostumen a entonar-lo quan hi ha una mica de soroll), deixen anar un "ce-bo-lla in-gle-saaaaaaa!!" esfereïdor que indefiniblement t'obliga a recomençar paràgraf.

Jordi PEY
Periodista
granollers@
jordipey.com

